

UPRAVA VISOKE ŠKOLE, PREDMETI I DOCENTI

A. Uprava Visoke škole i istraživački odjel

Ravnateljica Schole Cantorum Basiliensis Zamjenik ravnatelja	Dr. Regula Rapp Dr. Thomas Drescher
Istraživački odjel	Dr. Thomas Drescher Nicoletta Gossen, lic. phil. Dr. Dagmar Hoffmann-Axtheim
Organizacija projekata Zbirka glazbala	Meinrad Schweizer Michael Jappe

B. Praktični predmeti

1. Pjevanje i instrumentalna pojedinačna nastava

Pjevanje (srednji vijek/renesansa) Obvezatni predmet	Kathleen Dineen, Domonique Vellard Kathleen Dineen
Pjevanje (barok/klasika) Obvezatni predmet	Ulrich Messthaler Andreas Scholl Evelyn Tubb Gerd Türk Almut Hailperin Sharon Weller
Blokflauta	Kathrin Bopp Conrad Steinmann
Travers (poprečna) flauta	Oskar Peter
Barokna oboa, klasična oboa Pomer	Katharina Arfken
Klarineta	Pierre-André Taillard
Prirodni rog	Thomas Müller
Barokni fagot, dulcian	Donna Agrell Claude Wassmer
Barokna truba	Jean-François Madeuf
Cink (cornetto)	Bruce Dickey
Trombon u staroj menzuri	Charles Toet
Violina u staroj menzuri Asistent	Chiara Banchini David Plantier
Violončelo u staroj menzuri Asistent	Christophe Coin Petr Skalka
Viola da gamba	Paolo Pandolfo

Violone/ kontrabas	David Sinclair
Gudačka glazbala srednjeg vijeka i renesanse	Randall Cook
Lutnje srednjeg vijeka i renesanse	Crawford Young Kenneth Zuckerman
Renesansna lutnja i barokna lutnja	Peter Croton Hopkinson Smith
Povijesne harfe	Heidrun Rosenzweig
Čembalo, klavikord	Jörg-Andreas Bötticher Jesper B. Christensen Andrea Marcon Jean-Claude Zehnder Markus Hünninger Andrea Scherer Giorgio Paronuzzi Hans Peter Weber
Obvezatni predmet	
Fortepiano	Jesper B. Christensen Edoardo Torbianelli
Orgulje	Jean-Claude Zehnder

2. Ansambl

Vokalni ansambl	Anthony Rooley Gerd Türk Michel Uhlmann
Gudački ansambl	Chiara Banchini
Ansambl trublja	Jean-François Madeuf
Ansambl za glazbu srednjeg vijeka i renesanse	Randall Cook Dominique Vellard Crawford Young Kenneth Zuckerman
Ansambl porodice glazbala	stručni učitelji
Ansambl za glazbu 17./18. stoljeća	Jesper B. Christensen Johann Sonnleitner i stručni učitelji
Ansambl za glazbu 18./19. stoljeća	Christophe Coin Johann Sonnleitner i stručni učitelji
Orkestar	Chiara Banchini gost-docenti
Operna klasa Režija Korepeticija	Carlos Harmuch Giuliana Retali

Gestikulacija za
Pjevače

Sharon Weller

C. Povijesno-teorijski i metodijski predmeti

Solfeggio (njem. Gehörbildung)

Sally Jans
Hans Peter Weber
Crawford Young

Gregorijanski koral

Dr. Luca Ricossa

Povijesni nauk o slogu
(njem. Historische Satzlehre)

Markus Jans
Dr. Dominique Muller

Povijest glazbe
- Povijesni nauk o izvorima
(Historische Quellenkunde)
- 12. – 15. stoljeće
- 15. – 18. stoljeće
- 18. – 19. stoljeće

Dr. Dagmar Hoffmann-Axthelm
Nicoletta Gossen, lic. phil.
Dr. Peter Reidemeister
Dr. Thomas Drescher

Organologija (nauk o glazbalima)

Dr. Thomas Drescher

Nauk o izvorima i
izvoditeljska praksa

suradnici istraživačkog odjela i
i glavne nastavničke snage

Generalbas

Jörg-Andreas Bötticher
Jesper B. Christensen
Markus Hünninger
Giorgio Paronuzzi
Andrea Scherer
Hans Peter Weber

Generalbas za lutnju

Peter Croton
Hopkinson Smith

Generalbas za harfu

Heidrun Rosenzweig

Izvoditeljska praksa
17. i 18. stoljeća

Jesper B. Christensen

Povijesna metodika

stručni učitelji

Nastavna praksa
za blokflautu

stručni učitelji
Kathrin Bopp

Povijesni ples

Erika Schneiter

Ugodbe i ugađanja

Georg F. Senn

Improvizacija
za melodijska glazbala
za glazbala s tipkama

Richard Erig
Rudolf Lutz

asistenti

Emmanuel Le Divillec
Markus Schwenkreis

Radne zajednice za praktička

stručni učitelji i znanstveni

i teorijska pitanja

suradnici

Radna zajednica za diplomski rad

Dr. Thomas Drescher

Priprema za profesionalni život

Meinrad Schweize

OPĆE INFORMACIJE O STUDIJU

1. VRSTE STUDIJA

Schola Cantorum Basiliensis poznaje nakon položenog prijemnog ispita dvije vrste obrazovanja: ili s ciljem postizanja državno priznate »Diplome za ranu glazbu« (ili puni studij ili studij nadogradnje) ili dopunski studij bez formalnog završnog ispita.

A. Puni studij (njem. Vollstudium)

O preduvjetima i uvjetima za primanje vidi stranicu 10.
Puni studij (Vollstudium) raščlanjuje se na:

1. Temeljni studij (Grundstudium) (4 semestra)
2. Glavni studij (Hauptstudium) (4-6 semestra)

Sljedeća su repertoarna područja na izboru:

- a. Srednji vijek/renesansa s diplomskim ispitom u varijanti »solo« ili »ansambl« (detalji pod točkom II).
- b. Renesansa/barok s diplomskim ispitom u varijanti »solo« ili »ansambl« (detalji pod točkom II).
- c. Barok/klasika s diplomskim ispitom u varijanti »solo« ili »ansambl« (detalji pod točkom II).

B. Studij nadogradnje (s diplomom) (njem. Aufbaustudium mit Diplom)

O preduvjetima i uvjetima za primanje vidi stranicu 10.

Studij nadogradnje uključuje dodatno obrazovanje na jednu već uspješno završenu glazbenu izobrazbu i vodi prema dodatnoj kvalifikaciji na području rane glazbe.

Mogu se izabrati isti studijski tijekovi kao i za puni studij (vidi pod točkom A.2).

Studij nadogradnje tog tipa po pravilu je ograničen na 3 godine i ne manje od 2 godine.

Za studente studija nadogradnje (Aufbaustudium) smanjuje se broj obveznih predmeta na minimalno 4 (2 praktična i 2 teorijska predmeta). Za diplomu nadogradnje (Aufbau-diplom) moraju se ili uzeti teoretski predmeti solfeggio (Gehörbildung), nauk o slogu (Satzlehre) i notacija ili završiti sa završnim ispitom, ili se mora dati odgovarajući Dispenstest kod kojeg studenti dokazuju da njihove sposobnosti odgovaraju dotičnom predmetu SCB.

C. Studij dopunskog obrazovanja (bez diplome) (njem. Fortbildungsstudium ohne Diplom)

1. O preduvjetima i uvjetima za primanje vidi dotičnu stranicu. Dopunski studij služi cilju zadobiti dodatna znanja na polju povijesne glazbene prakse ili ista produbiti bez formalnog završnog ispita. Dopunski studij može se provesti smišljenim miješanjem praktičnih i teorijskih predmeta. Trajanje je u pravilu ograničeno na 3 godine.

U slučajevima posebne kvalifikacije može se provesti završni koncert (recital). Molbu za to postavlja nastavnik iz glavnog predmeta upravi instituta. Za takav završeni dopunski studij daje se certifikat.

2. Teorija rane glazbe

O preduvjetima i uvjetima za primanje vidi stranicu 10. Za studij teorije ne može se izdati diploma, no cilj je interni završni ispit na SCB-u povezan s odgovarajućim certifikatom.

D. Dopunski studij (njem. Ergänzungsstudium)

Ako se uzima nastava iz jednog predmeta, onda se radi o dopunskom studiju (»Ergänzungsstudium«) (ranije zvano »extern«). U tom studiju nije moguće davanje ispita i postizanje diplome. Trajanje je u pravilu ograničeno na 2 godine.

Tko napušta SCB bez diplome ili certifikata, dobiva po želji potvrdu o studiju.

Uputa: Za dopunski studij (=studij sa skraćenim vremenom - Teilzeitstudium) policija za strance (Fremdenpolizei) ne izdaje dozvolu boravka!

II. VARIJANTE DIPLOME

Za diplomске studije stoje sljedeće varijante na raspolaganju:

A. 1 Puni studij (njem. Vollstudium) /varijanta solo:

U ispitu iz glavnog predmeta predviđeno je oko 2/3 trajanja sviranja solističkog repertoara, a oko 1/3 ansamblskog repertoara. U ocjenjivanju vrijedi solistička ocjena dvostruko.

A. 2 Puni studij / varijanta ansambl:

U ispitu iz glavnog predmeta predviđeno je oko 2/3 trajanja sviranja glazbe u ansamblu, a oko 1/3 solističkog sviranja. Ta diplomatska varijanta može se učiniti ili na jednom glazbalu ili na dvama glazbalima (npr. blokflauta/barokna oboa, poprečna (travers)flauta/ blokflauta, viola da gamba/ violone, orgulje/čembalo i sl.) pri čemu prvo glazbalo čini 2/3, a drugo 1/3 solističke ocjene. Diploma iz ansambla sa samo glavnim predmetom orgulje nije moguća. Kod literature za ansambl može se koristiti čembalo, orgulje i lutnja/teorba do polovice trajanja sviranja također kao generalbas. Kod ocjenjivanja vrijedi ocjena ansambla dvostruko.

B. 1 Studij nadogradnje (Aufbaustudium) / varijanta solo:

Proporcija između solističkih djela i djela za ansambl kod ispita za glavni predmet odgovara onima pod A.1.

B. 2 Studij nadogradnje / varijanta ansambl:

Proporcija između djela za ansambl i solističkih djela kod ispita iz glavnog predmeta odgovara onima pod A. 2.

Pristupni ispit za »Diplomu za ranu glazbu« (Diplom für Alte Musik) slijedi učiteljskom konferencijom na osnovi otprilike jednosatnog recitala koji se odvija 1 do 2 semestra prije planiranog diplomskog termina. U isto se vrijeme treba predati pisani nacrt za diplomski rad, odnosno za diplomski projekt.

III. ISPITI

Probna godina

Svaki je student u prvoj godini studija primljen na probu. Nakon isteka te godine učiteljska konferencija odlučuje o konačnom primanju. Odluka se temelji na rezultatu jedne probne godine.

Međuispit

U četvrtom semestru mora svaki student položiti iz glavnog predmeta međuispit.

Recital (pristupni koncert-Zulassungskonzert)

Otprilike jedan do dva semestra prije diplomskog koncerta održava se javni recital u trajanju od otprilike 60 minuta u smislu pristupnog koncerta. O dopuštenju za diplomski ispit odlučuje učiteljska konferencija s obzirom na rezultat u tom koncertu.

Ispit iz glavnog predmeta (diplomski koncert)

Nakon položenih obveznih predmeta i nakon što je predan diplomski rad/diplomski projekt studij završava ispitom iz glavnog predmeta.

Ispit se dijeli na jedan javni koncert (diplomski koncert) i na jedan interni ispit koji je u pravilu prijedodne nakon koncerta. Nakon internog ispita slijedi pedagoški ispit.

Ispitna komisija sastavljena je iz:

- državnog eksperta
- stručnog eksperta
- jednog predstavnika uprave instituta (predsjedavajući komisije)
- docenta iz glavnog predmeta

O detaljnim i obvezujućim podacima o ispitnim modalitetima upućujemo na ispitni propis.

PRIMANJE NA SCHOLU CANTORUM BASILIENSIS

I. PREDUVJETI ZA PRIJAM

A. Temeljni (osnovni) studij (njem. Grundstudium)

- Po pravilu završena 16. do 25. godina života.
- Matura ili istovrijedni završni ispit.
- Natprosječna glazbena nadarenost, stručna sposobnost, dovoljno prednaobrazbe iz glavnog predmeta te osnovna znanja iz teorije glazbe.
- Dovoljno poznavanje njemačkog jezika (nastavni jezik na SCB njemački).
- Liječnička potvrda o dobrom zdravlju.
- Položeni prijamni ispit.

B. Glavni studij (Hauptstudium)

- Sve točke kao i pod I.A u pravilu završena 18. do 27. godina života.
- Uspješno završen temeljni studij na nekoj drugoj glazbenoj akademiji s usmjerenjem na ranu glazbu s položenim međuispitom ili nekim ekvivalentom.

C. 1 Studij nadogradnje (s diplomom) (njem. Aufbaustudium mit Diplom) Studij dopunskog obrazovanja (bez diplome) (njem. Fortbildungsstudium ohne Diplom)

- Sve točke kao i pod I.A u pravilu do 32. godine života.
- Uspješno završen puni studij/glavni studij (Vollstudium/Hauptstudium) na nekoj drugoj glazbenoj akademiji.
- Dodatno se očekuje posebna umjetnička kvalifikacija iz glavnog predmeta koja se pokazuje odličnim rezultatom kod prijamnog ispita.

C. 2 Teorija rane glazbe (studij dopunskog obrazovanja bez diplome)

- Sve točke kao i pod I.A.
- Dokaz o uspješno položenim završnim ispitom sljedeće vrste:
- Diploma iz teorije neke glazbene akademije.
- Diploma za ranu glazbu.
- Napredni studij (magister artium/licencijat) iz muzikologije.

D. Dopunski studij (njem. Ergänzungsstudium)

- Sve točke kao i pod C.1.

O izuzetcima i priznanjima o već završenim studijima odlučuje uprava instituta na osnovi prijamnog ispita.

II. PRIJAMNI ISPIT

A. Prijava, ispitna komisija

Prijamni se ispiti provode jednom godišnje od sredine svibnja do sredine lipnja. Dopuštenje za prijamni ispit slijedi samo na osnovi pisane prijave i plaćanja prijavne takse (pristojbe) do 15. ožujka.

Prijamni se ispit u pravilu polaže pred predstavnikom uprave instituta, docenta iz glavnog predmeta i jednim nastavnikom iz solfeggia (njem. Gehörbildung). Na ispitu mogu biti nazočni drugi docenti. Za ocjenjivanje mogućnosti kod prijamnog ispita može se poslati magnetofonska kazeta ili pustiti da se vrtili prije za ocjenjivanje nekom docentu. Obvezna odluka može se donijeti samo kod prijamnog ispita.

B. 1 Zahtjevi kod prijamnog ispita iz praktičnih predmeta

Prijamni se ispit sastoji iz općeg dijela (solfeggio-Gehörbildung, osnovna znanja iz nauka o glazbi i temeljne sposobnosti na nekom glazbalu s tipkama) i iz prijamnog ispita iz glavnog predmeta. Načelno vrijedi: za studij nadogradnje (Aufbaustudium)/studij dopunskog obrazovanja (njem. Fortbildungsstudium) zahtjevi su kod prijamnog ispita veći, nego kod temeljnog studija (njem. Grundstudium).

1. Opći dio

Slušati, pjevati i određivati intervale, tonske nizove i akorde. Pjevanje s lista jedne srednjoteške melodije. Ostvarivanje jednog ritma s lista, improviziranje kod pjevanja melodija. Jednostavni diktat melodije. Poznavanje osnove nauka o kvintnom krugu, različitih oblika ljestvica i napredovanja kadenca se pretpostavljaju. Svaki kandidat/kinja mora pokazati, neovisno o izabranom glavnom predmetu, osnovne sposobnosti na čemalu. Traži se sviranje nekog kratkog pripremljenog komada prema osobnom izboru, kadence u uobičajenim ljestvicama, te realizacija nekog četverglasnog koralnog sloga s lista.

2. Ispit iz glavnog predmeta

Traži se pjevanje, odnosno sviranje barem triju pripremljenih komada iz različitih stilskih područja. Kao primjeri očekivanog stupnja težine mogu vrijediti (ne moraju se svirati navedena djela!):

Pjevanje: 15. st.: šansone Dufaya ili Binchoisa; 16. st.: pjesme uz lutnju ili airs de cour; 17. st.: monodija ili pjesme uz generalbas; recitativi i arije iz kantata, opera, oratorija.

Blokflauta: van Eyck: »Fantasia en echo« ili »De lofzangh Marie« ili »Bravade«; Anonymus: »Faronels Ground« iz 'The Division Flute'; Telemann: fantazije; Hotteterre: suite F-Dur; Bononcini: Divertimento da camera a-mol; Händel: sonata C-Dur.

Travers (poprečna) flauta: Händel: sonata G-Dur; Blavet: sonata e-mol »La Dhérouville«; Telemann: Methodische Sonaten oder Fantasien; C. Ph. E. Bach: sonata u D-Duru; Leclair: sonata u h-molu.

Barokna oboa: Frescobaldi: jedna canzona »a canto solo«; Telemann: jedna partita iz: »Kleine Kammermusik«.

Barokni fagot: jedna sonata za fagot i B.c J. E. Gaillarda po izboru (izdanje: Minkoff); jedna canzona a Basso solo G. Frescobaldi po izboru (izdanje: Doblinger).

Barokna trublja: jedna sonata G. B. Vivianija, dvije G. Fantinija; jedno solodjelo G. Torellija; M. Cazzatija; H. Purcella; G. F. Händel: suita u D-duru.

Klarineta: Po jedan stavak iz slijedećih djela: jedan koncert Moltera, Johann Stamitz: koncert u B-Duru., W. A. Mozart: kvintet A-Dur (KV 581), sonata Danzija.

Pozauna (trombon) u staroj menzuri: iz: G. Frescobaldi: 4 Canzoni per Basso Solo; 7 sonata B. Marcella; D. Ortiz: 20 Recercada, G. M. Cezare: »La Hieronyma«.

Cink: G. Frescobaldi: Canzon per canto solo po izboru, Bassano: diminucije nad »Onques amour« (Crecquillonove); B. Marini: Sinfonia »La Orlandina« (Affetti musicali, 1617.); G. P. Cima: Sonata per cornetto e trombone; A. Cima: Capriccio per cornetto e trombone (iz: Concerti ecclesiastici, 1610.).

Violina: M. Uccellini: sonata »II Lucimina contenta« iz: op. IV; H. I. Biber: Passacaglia, iz: Rosenkranz-Sonaten; J. M. Leclair: »Le Tombeau«, livre III, sonata Nr. ° 5, c-mol; J.S. Bach: 2 stavka iz jedne sonate ili partite za violinu solo; A. Corelli: jedna sonata iz op. V, Nr. 1-6; W. A. Mozart: dva stavka iz jednog koncerta za violinu.

Violončelo: jedna Bachova suita, jedna talijanska sonata.

Viola da gamba: Ricercare Ganassija ili Ortiza; jedna jednostavna francuska suita; C. F. Abel: sonata; F. Benda: sonata.

Violone/kontrabas: dva stavka iz neke barokne sonate, npr. transkripcije djela B. Marcella, A. Vivaldija, Ecclesia i dr.; jedno djelo D. Dragonettija ili dva stavka jednog klasičnog koncerta (npr. Dittersdorffa, Vanhala).

Lutnja: Bilo koja djela po slobodnom izboru iz ranog 16. stoljeća i oko godine 1600.

Čembalo: J. J. Froberger: Kanzone; jedan zahtjevan komad iz Fitzwilliam-Virginalbook; J. S. Bach: Praeludien und Fuge iz »Wohltemperiertes Klavier«; Couperin: »Les Bergeries«.

Orgulje: G. Frescobaldi ili J. P. Sweenlinck: Toccata; koralna pratnja D. Buxtehudea ili S. Scheidta; J. S. Bach: Praeludien und Fuge; Couperin: jedan liturgijski komad.

Fortepiano: C. Ph. E. Bach: sonata ili rondo ili fantazija iz 6 svezaka »Für Kenner und Liebhaber«; W. A. Mozart: sonata po izboru (ne KV 545), F. Chopin: etida po izboru; djela po izboru Beethovena/Schuberta/Mendelssohna/Schumanna; najmanje jedno djelo napamet (npr. Chopinova etida).

B. 2 Zahtjevi kod prijamnog ispita iz teorije i rane glazbe

Dodatno uz dokaz o položenim studijima (npr. diploma nastavnika teoretskih predmeta neke akademije, diploma za ranu glazbu, M.A. ili licencijat iz muzikologije) ispituje se kod prijamnog ispita sljedeća područja:

a. Analiza:

Stilsko područje po izboru. Zadavanje zadaća daje docent teorijskog odjela.

Vrijeme pripreme: 30 minuta, trajanje ispita otprilike 20 minuta.

b. Sastavljanje stilske kopije:

Zadavanje zadaće daju docenti odjela teorije prema prijašnjem dogovoru s kandidatom. Klauzura od 2 sata (s glazbalom s tipkama).

c. Sposobnost slušanja i predodžbe:

Pisani i usmeni testovi sluha prema prijašnjem dogovoru s docentom.
Trajanje ispita: 20 minuta.

d. Sviranje na nekom glazbalu s tipkama:

Traži se pripremljen komad, jedan komad s lista (prima vista) te realizacija generalbasa s lista.
Trajanje ispita: 15 minuta.

C. Predtečaj (njem. Vorkurs)

Ako prijemni ispit iskazuje natprosječnu glazbenu nadarenost te odgovarajuće znanje iz glavnog predmeta, ali ne još traženo školovanje sluha i odgovarajuća teorijska osnovna znanja, postoji mogućnost podjele na predtečaj. Predtečaj traje godinu dana i ne može se produljiti. Preduvjet za sudjelovanje na tom tečaju je odgovarajuća razina koja odgovara zahtjevima prijamnog ispita iz glavnog predmeta. Nije moguće prijaviti se specijalno za predtečaj.

Predtečaj obuhvaća sljedeće lekcije na tjedan:

	1 semestar	2. semestra
<u>Glavni predmet</u>	<u>1</u>	<u>1</u>
<u>Glazbalo s tipkama</u>	<u>0,5</u>	<u>0,5</u>
<u>Solfeggio (njem.Gehörbildung)</u>	<u>2-3</u>	<u>2-3</u>
<u>Uvodni tečaj za generalbas</u>	<u>1</u>	<u>1</u>

Pjevanje, vokalni ansambl, nastava u razredu iz glavnog predmeta i mogući uvodni tečajevi pridodaju se tome, po mogućnosti.

Tko nakon toga želi započeti studij, mora nakon predtečaja na SCB-u položiti još jedan prijamni ispit. Tko nakon predtečaja ne položi prijamni ispit, nema na SCB-u više mogućnosti za profesionalan studij. Predtečaj se ne može ponoviti.

Za studente iz Švicarske i Regio Basiliensis postoji nakon testa prikladnosti i kod dovoljnog broja zainteresiranih mogućnost pripreme za prijamni ispit u okviru Opće škole SCB (Allgemeine Schule der SCB) (»pripremi tečaj« - vidi prospekt Opće škole SCB). Priprema obuhvaća pored školovanja sluha i pripremu iz glavnog predmeta.

Studenti u predtečaju plaćaju paušalnu studijsku taksu (pristojbu) kao redovni studenti (**po semestru 1000 švicarskih franaka**)

TUMAČENJA O TIJEKU STUDIJA I PREDMETIMA

I. DIPLOMA ZA RANU GLAZBU – PODRUČJE SREDNJI VIJEK / RENESANSA

Nakon intenzivnog bavljenja glazbom baroknog razdoblja tijekom posljednjih triju desetljeća danas se može zabilježiti i pojačano zanimanje za glazbu od 13. do 16. stoljeća, pri čemu se na SCB-u obrađuje repertoar koji seže i dalje u prošlost. Nauk i istraživanje s obzirom na odgovarajuću izvedbu glazbe stoje pred brojnim novim zadaćama. Tom cilju služi specijalno obrazovanje za glazbu srednjeg vijeka i renesanse na Scholi Cantorum Basiliensis. Izvoditeljsko-praktičnim zadanostima u navedenom području središte je izobrazbe rad u ansamblu. On obrađuje u pravilu tijekom jedne studijske godine repertoar jednog tematski ograničenog vremenskog razdoblja, a kojim se bave i pripadajući specijalni tečajevi u smislu integrirane nastave blokflaute. Tako pridonosi bavljenje notacijom, stavsko-tehničkim, organološkim i glazbeno-povijesnim aspektima tomu da se stvore preduvjeti za smišljenu interpretaciju.

Već prema izvoditeljsko-praktičnim zadanostima radnog područja razdvajaju se vokalni i instrumentalni ansambli ili se zajedno vode.

Instrumentalna i vokalna izobrazba odgovara, isto kao i kod daljnjih praktičnih predmeta – smjernicama za područje »renesanse/baroka« (vidi opisi pojedinih predmeta i tečaja), pri čemu se porodica glazbala nadopunjuje

odgovarajućim instrumentarijem: tako, npr. porodica gambi s četvero – do peterožičnom fidulom, rebekom i lirom, lutnjom, psalterijem i srodnim glazbalima iz sredozemnog područja kao saz i ud. Budući da se improvizacija može naći na svim područjima glazbene prakse, ona se ne obrađuje kao zaeban predmet.

Važnu ulogu igra izdavačko i izvoditeljsko-praktična priprema rada s ansamblom. Povijesno-teorijski tečajevi obrađuju glazbu 12. do 16. stoljeća. Predmet »notacija« sve više uključuje nauk o izvorima i izdavačko-tehničke aspekte, dok organologija (nauk o glazbalima) u većoj mjeri ulazi i u graditeljstvo glazbala i ikonografiju. Ovdje se također radi, što se tiče srednjovjekovne glazbe, o posebno teškim problemima rekonstrukcije autentičnog instrumentarija i odgovarajućeg načina sviranja.

PLOČA SATOVA: PODRUČJE SREDNJI VIJEK / RENESANSA

GLAVNI PREDMET i predmeti koji se na nj odnose	OSNOVNI STUDIJ				GLAVNI STUDIJ			
	1. sem.	2. sem.	3. sem.	4. sem.	5. sem.	6. sem.	7. sem.	8. sem.
Glavni predmet glazbalo ili pjevanje, pojed. ili u razredu	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Sporodno glazbalo (ev. skupina)	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Ansambl ¹	4	4	4	4	4	4	4	4*
OBVEZNI PREDMETI (praksa)								
Pjevanje ²	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Vokalni ansambl	1,5	1,5	1,5	1,5				
Koralni zbor	1	1						
Povijesni ples	2+							
OBVEZNI PREDMETI (teorija)								
Uvod u glazbu srednjeg vijeka	3	3						
Solfeggio (Gehörbildung)	2	2	2	2	2	2		
Koral	1	1	1	1*				
Pov. nauk o slogu- razred	1	1	1	1	1			
Pov. nauk o slogu- praksa	1	1	1	1	1	1*		
Notacija	2	2	2	2	2	2*		
Povijest glazbe/ nauk o izvorima	2	2	2	2*				

¹ Kod pjevačica i pjevača: pjevački ansambl i pjevanje u spoju s glazbalima.

² Ne za studente s glavnim predmetom pjevanje.

Organologija (nauk o glazbalima)	1	1*
Diplomski rad kolokvij	1	1

IZBORNI PREDMETI

Korali zbor	(1)	(1)
Nauk o slogu radna zajednica		(1) (1)
Notacija radna zajednica	(2)	(2)
Povijest glazbe/nauk o izvorima	(1,5)	(1,5)
Radna zajednica		
Diplomski rad kolokvij		(1) (1)

Legenda: Svi brojevi odnose se na trajanje jedne lekcije (sata) od 50 minuta (1 = 50 min.)

* **Završni ispit**

() **fakultativna nastava**

+ **Semestar se može slobodno birati**

II. DIPLOMA ZA RANU GLAZBU – PODRUČJE RENESANSA/BAROK

Radno područje glavnih predmeta (uključujući pjevanje) i ansambala odnosi se isto kao i ono teorijskih predmeta na vremensko razdoblje od oko 1500. godine do kraja 18. stoljeća.

A. NASTAVA IZ GLAVNOG PREDMETA

Uputa: Studij sa dva glavna predmeta načelno je moguć. Preduvjeti su položeni prijamni ispiti iz obaju predmeta.

A. 1 Glavni predmeti

Pjevanje

Izobrazba s glavnim predmetom pjevanje obuhvaća glazbu renesanse (Burgundska škola, rani njemački spisi pjesmarica, španjolske i talijanske popijevke uz lutnju, virtuozni madrigali), baroka i visokog baroka (airs de cour, rana talijanska monodija, uključujući specifičnu praksu ornamentiranja, kantate, oratoriji i opere 17. i 18. stoljeća) te klasike i romantike do otprilike 1830. (Bečka klasika, Berlinska škola popijevke, Schubert i okolina).

Studij se dijeli na pojedinačnu nastavu, nastava u skupini i radne zajednice. U pojedinačnoj nastavi na prvom su mjestu tehnički aspekti povijesnog pjevanja i izgradnja repertoara od 15. do ranog 19. stoljeća. Skupna nastava izvodi se u ansamblima s različitim sastavom i u tečajevima govorne tehnike i izgovora različitih jezika. Bavljenje povijesnim pjevačkim školama, problemima glazbenog teatra i drugim tematskim područjima zbiva se u promjenjivim radnim zajednicama

Izobrazba u instrumentalnom glavnom predmetu obuhvaća dotično područje literature specifične za porodicu glazbala do ranog 19. stoljeća, korištenjem povijesno prikladnih tipova glazbala. Izobrazba uključuje studij najvažnijih povijesnih škola i metoda te prakse improvizacije i ornamentiranja.

Blokflaute

Porodica blokflauta obuhvaća predstavnike različitih položina od sopranino do kontrabas flaute u karakterističnim načinima gradnje renesanse i baroka. Izobrazba uključuje, između ostalog, diminucije, varijacije i sonate 16. i ranog 17. stoljeća i reprezentativna nacionalna stilska područja visokobarokne solističke literature te obvezatne uloge blokflaute iz opere, oratorija i kantate. U povijesnoj metodici dolaze do riječi spisi Agricole, Ganassija, Blanckenburgha, Hottetera, Quantza i dr. U temeljnom obrazovanju sviranje u consortu igra važnu ulogu.

Poprečna flauta

U izobrazbi glavnog predmeta poprečne flaute u obzir se uzimaju renesansna poprečna flauta, oblici flauto traverso-a s jednim do pet poklopaca te po mogućnosti daljnji predstavnici porodice glazbala kao npr. flauto traverso prema Hotteteru ili flute d'amour. Obrazovni plan gradiva obuhvaća varijacije, diminucije i solističke ricercare 16. i ranog 17. stoljeća kao i talijansku i njemačku glazbu flaute baroka i seže preko glazbe Bachovih sinova, Mannheimske škole i klasike do ranog 19. stoljeća. Povijesna metodika obrađuje, između ostalog, spise Hottetera, Quantza i Tromlitz.

Povijesne oboe

Obrazovanje na povijesnim oboama kao glavnim predmetom obuhvaća najvažnije povijesne tipove oboa, poput barokne i rokoko-oboe, te šalmaj i pomer. Srodno tomu, obrađeno područje literature seže od monodijskih plesova srednjeg vijeka i polifonih instrumentalnih komada 15. i 16. stoljeća preko solističke literature i baroknog razdoblja do Mozartovih i Haydnovih djela. U središtu povijesne metodike škole su Garniera i Freillona. Izrada prikladnih piskova, također je dijelom obrazovanja. Diploma se može zadobiti kod ili barokne oboe i pomeru kao glavnim predmetima (u tom se slučaju polaže klasična oboa ispitom iz obveznog predmeta) ili klasične oboe kao glavnim predmetom (u tom se slučaju provodi ispit iz obveznog predmeta na baroknoj oboi).

Prirodni rog

Obrazovanje za prirodni rog obuhvaća cjelokupnu literaturu roga sve do uvođenja ventila. Težišta čine s jedne strane vrijeme ranog 18. stoljeća (uskomenzurirani »corno da caccia«), a s druge strane kraj 18. stoljeća / početak 19. stoljeća (invencijski rog). Puhačke tehnike za ta dva tipa glazbala (prepuhavanje u registru clarina kod »corno da caccia« / tehnika »začepljivanja« kod invencijskog roga) tvore znatan dio nastave. Daljnji sastavni dio studija čini komorna glazba.

Barokni fagot

Kod studija s glavnim predmetom baroknim fagotom dolaze kao daljnja glazbala bas-dulcian i bas-pomer, po mogućnosti i ranket. Nastava obuhvaća instrumentalnu glazbu 17. i 18. stoljeća: sviranje continua, obligatne uloge u orkestru, te solističke sonate, komorna glazba i solistički koncerti. U nastavu spada i uputa o samostalnoj izradi piskova. Povijesna se metodika temelji na školama E. Ozija, K. Almenraedera i dr.

Povijesne trube

Nastava predmeta povijesne trube obrađuje tipove glazbala od kasne renesanse preko baroknog vremena do Haydnove i Hummelove trube s poklopcima. U središtu je prirodna truba. Posebna vrijednost pridaje se korištenju izvornih usnika, odnosno njihovih stilskih kopija te povijesnoj puhačkoj tehnici, tj. korekturi nečistih tonova u nizu prirodnih alikvota ambažuram, a ne modernim pomoćnim sredstvima kao npr. otvorima za prste. Područje literature obuhvaća djela od kasnog 16. do ranog 19. stoljeća. Težište pojedinačne nastave na djelima je Girolama Fantinija, Bolonjskoj školi (Torelli, D. Gabrielli) i na njemačkim djelima 18. stoljeća (Telemann, Fasch, Bach, Händel). U nastavi za ansambl obrađuju se djela za samostalan trubljački ansambl (povorke, koračnice i sl. počevši od 16. stoljeća) kao i obligatne uloge iz kantata, oratorija itd. Na teorijskom području na prvom mjestu je stavljanje na raspolaganje izvoditeljskog materijala iz izvora, uključujući probleme izdavačke i izvoditeljske prakse, a osim toga studiraju se i škole Bendinellija (1614.), Fantinija (1638.), Altenburga (1795.) i dr.

Cink

U središtu obrazovanja kod predmeta cink literatura je 16. i ranog 17. stoljeća: djela talijanskih skladatelja oko godine 1600. (Giovanni Gabrieli, Biago Marini, Dario Castello i dr.) i njemačkih skladatelja 17. stoljeća (Schütz i suvremenici). No, obrađuju se i plesni stavci, motete i stavci misa srednjeg vijeka kao i obligatne uloge iz djela 18. stoljeća (Bach, Händel, Gluck). Kod glazba najviše se koristi savijeni cink (njem. der krumme Zink) *in A* (cornetto), eventualno i mali diskant-cink i tenor-cink. Povijesna metodika obrađuje diminucijske škole kasne renesanse i ranog baroka od Dalla Case (1584.), Brunellija (1614.), Rogniona (1620.) do Mersenna (1636.) te pitanja sastavljanja izvornog izvoditeljskog materijala. U nastavi ansambla rade se djela za ansambl cink-pouzana (od talijanskih canzona oko 1600. godine do sonata Speera, Reichea i Pezela oko 1700.) kao i djela za veće miješane sastave (npr. višezborne canzone i motete Gabrielija i Schütza i dr.).

Trombon (pozauna)

Nastava uskomenzuriranog trombona obuhvaća cijelu porodicu trombona, sopran, alt, i bas-trombona, kao i povlačne trube. Područje literature seže od kasnog srednjeg vijeka do razdoblja baroka. Posebna težišta

obrazovanja su na popijevkama renesanse (Desprez, Obrecht, Susato, Paetorius, Senfl, Isaac), na višezbornoj instrumentalnoj glazbi sred kraja 16. i 17. stoljeća (Lasso, Gabrieli, Monteverdi, Schein, Scheidt, Schütz) te na izvoditeljskoj praksi sonata i solokoncerta Bibera, Bertalija, Albrechtsbergera, Wagenseila. Nastavni program nadopunjuje se ansamblom trombona i miješanim ansamblima (trube, cinkovi, tromboni). Osim toga, studente se uvodi u bogat repertoar limene glazbe (Speer, Reiche, Gabrieli. Viadana, Biber i dr.).

Violina (viola, viola d'amore)

Obrazovanje iz glavnog predmeta violina zbiva se na glazbalima u povijesnoj izradi s pripadajućim gudačima. Obrazovanje sadrži studij posebne tehnike i violinske literature u njezinom razvoju od 16. do početka 19. stoljeća. To se vremensko razdoblje, više od 250, godina istražuje pomoću suvremenih spisa u tehničkom i stilističkom pogledu. Pri tome nam i povijesna metodika pruža važnu pomoć. Sviranje u ansamblu s različitim sastavom (gudački kvartet, orkestar), pored solističke literature, srž je obrazovanja. Kao sporedna glazbala dolaze u pitanje viola ili viola d'amore, ali i gudačka glazbala srednjeg vijeka i renesanse.

Violončelo i srodna glazbala

Kao i kod violine i tu se koriste glazbala povijesne izrade s odgovarajućim gudačima. Cilj je studija violončela vladanje glazbalom u solističkoj i pratećoj funkciji od vremena renesanse (od 1530.) do visoke klasičke (oko 1830.). Po mogućnosti se u nastavu uključuju srodna glazbala kao peterožični violončelo, takozvani violončelo piccolo (viola d'Orphée, »viola pomposa«), basse de violon, baryton i arpeggione. Plan gradiva usredotočuje se na najvažnija kulturna središta svih epoha u Italiji, Francuskoj, Engleskoj, Španjolskoj i Njemačkoj i njihovim susjednim zemljama. U obrazovanje spada osim toga teorijsko i praktično doručivanje temeljnih znanstvenih spisa od 1741. (Michel Corrette, Pariz) do 1840. (Bernhard Romberg, Berlin). Od posebne je važnosti razlikovanje prakse ornamentiranja i artikulacije u solističkoj i continuo svirci, te realizacija šifriranog ili nešifriranog basa na temelju pravila Correttea, Baumgartnera, Kauera, Gunna, Raoula, Muntzbergera, Allexandera, Brévala, Baillot-Levasseura, Duporta, Baudiot, Dotzauera, Kummera, Romberga i dr. Znanost o literaturi i izvorima dodatno orijentiraju o punini velikim dijelom još neobjavljenog gradiva prvog velikog procvata virtuoznog sviranja violončela.

Viola da gamba

Studij viole da gambe kao glavnog predmeta vodi do ovladavanja triju glavnih glazbala iz porodice gambe (diskant, - tenor i basgamba) u solističkoj svirci, u ansamblu i sviranju continua. Već prema tijeku obrazovanja, koriste se daljnji tipovi glazbala koji odgovaraju različitim stilskim područjima, kao fidula, rebek, lira, talijanska gamba 15./16. stoljeća, viola bastarda, division viol, lyra viol, baryton ili violončelo u staroj menzuri. Repertoar se sastoji iz diminucija i ricercara 15. i 16. stoljeća Obrechta, Isaaca, Ganassija, Ortiza i dr. te iz literature gambe 17. i 18. stoljeća u svom nacionalnom izrazu u Engleskoj, Francuskoj, Njemačkoj i Italiji. Kod povijesne metodike obrađuju se najvažniji traktati za violu da gambu od 16. do 18. stoljeća.

Violone / kontrabas

Obrazovanje uključuje oba dva tipa violona i dva tipa kontrabasa. Glazbala violona u duljini 8 stopa (*in G*) i 16 stopa (*in D*) prikladna su za solosonate s obveznom literaturom violona (npr. Buxtehudea) te literaturom za ansambl i continuo do ranog 18. stoljeća. S peterožičnim »bečkim kontrabasom« radi se bogati komorni i solistički repertoar klasičke (Haydn, Vanhal, Dittersdorf i dr.), dok se četverožični orkestarski kontrabas koristi za sviranje continua u većem ili manjem sastavu. Teme kao »sviranje sa ili bez pragova«, »njemački i francuski hvat gudača«, artikulacija itd. također se obrađuju.

Renesansna lutnja

Kod studija renesansne lutnje, kao glavnog predmeta, uključeni su, pored glazbala iz porodice lutnje, obvezna glazbala koja pripadaju drugom stilskom području i raspolažu vlastitim repertoarom (solo, ansambl), npr. barokna lutnja, barokna gitara, teorba ili srednjovjekovne lutnje. Za izgrađivanje repertoara mjerodavna su reprezentativna djela 16. i ranog 17. stoljeća. Predmet povijesne metodike su upute, među ostalim, Gerlea, Bessardusa i Dowlanda. Kao glazbala za generalbas koriste se renesansna lutnja i teorba.

Barokna lutnja

Repertoar barokne lutnje obuhvaća 17. i 18. stoljeće te uključuje djela D. Gaultiera, Th. Macea, S. L. Weissa, J. S. Bacha. Pored barokne lutnje radi se s obvezatnim glazbalima koja pripadaju jednom drugom stilskom području i raspolažu vlastitim repertoarom (solo, ansambl), npr. renesansna lutnja, teorba, cistera, ili srednjovjekovne lutnje. Predmeti povijesna metodika s traktatima Th. Macea, E. G. Barona, i dr. i sviranje generalbasa, ponajprije na baroknoj lutnji i teorbi, nadopunjuju obrazovanje u glavnom predmetu.

Glazbala s tipkama (čembalo, orgulje)

Obrazovanje na povijesnim glazbalima s tipkama obuhvaća čembalo i orgulje te klavikord i fortepiano. Od toga se, po pravilu, izabiru jedno kao glavno glazbalo, a jedno do dva kao dodatak.

Studijski plan za orgulje ili čembalo predviđa reprezentativna djela najvažnijih stilskih područja od 16. do kasnog 18. stoljeća, dok obrazovanje na fortepianu seže od glazbe Bachovih sinova do otprilike sredine 19. stoljeća. Povijesna metodika bavi se s izvorima Santa Maria, Diruta, Saint-Lamberta, Couperina, Carla Ph. E. Bacha, Türka; i dr. i uključuje pitanja povijesne tehnike prstiju i artikulacije.

O fortepianu kao glavnim predmetom vidi stranicu 12.

A. 2 Predmeti koji se odnose na glavni predmet

Ansambli

Nastava iz ansambla vrši se s tri gledišta:

Ansambl porodice glazbala ujedinjuje glazbala jednog tipa (blokflaute, gambe, itd. consort), pri čemu osim problema sviranja u ansamblu te poznavanja literature, u središtu je sviranje različitih veličina nekog glazbala iz starih ključeva.

U **miješanom** su **ansamblu** zastupljena glazbala različitih porodica i pjevanje. Tečaj iz ansambla, u pravilu, za vrijeme jednog ili dva semestra obrađuje područje literature ograničeno vremenski i po vrsti. Na osnovi izmjene u programu tečaja studenti uče najvažnije postaje literature za ansambl.

Vokalni, gudački ansambl/orkestar i ansambl trublja provodi se već prema području literature i odgovarajućim projektima koji se pripremaju u manjim ili većim sastavima.

Povijesna metodika / nastavna praksa

Ti se predmeti provode u tečajevima sa skupinama koji, s jedne strane obrađuju teoretske temelje (škole koje dolaze u obzir, literatura i dr.), a s druge strane povezani su s regularnom vlastitom nastavom škola za vježbanje. Dodatni tečajevi iz psihologije i pedagogije, otvoreni razredni satovi s diskusijama kao asistiranje kod nastave na općoj školi nadopunjuju taj posao.

B. PRAKTIČNI OBVEZNI PREDMETI

Pjevanje

Ovisno o povijesnom značenju vokalne prakse na području rane glazbe, nastava iz pjevanja obvezna je za sve studente. Obrazovanje u načelu slijedi, uzimajući u obzir dotične glasovne preduvjete, smjernice iz glavnog predmeta pjevanje.

Vokalni ansambl

Vokalni ansambl produbljuje ophođenje s glasom i pospješuje sposobnost integracije u ansambl i u skupini, a osim toga služi proširenju poznavanja repertoara.

Glazbalo s tipkama

Kod obvezatnog predmeta na glazbalu s tipkama student slobodno može odabrati čembalo, orgulje ili fortepiano. Posebna se vrijednost pridaje zahtjevima za sviranje generalbasa i razumijevanju i realiziranju polifone glazbe pomoću glazbala s tipkama.

Sviranje generalbasa

Važna uloga improviziranja rane glazbe, bilo u obliku ornamentiranja, diminuiranja ili fantaziranja, uzima se u obzir nastavom koja je posebno orijentirana na praksu. Pri tome se razlikuje na tečajeve za melodijska glazbala i pjevanje i takve za glazbala s tipkama.

Povijesni ples

Sudjelovanje na nastavi, tijekom jedne godine, obvezno je za sve studente. Posjeta tečaja koji se na to nadovezuje je slobodna. Bavljenje starim plesovima daje razjašnjenje o pitanjima tempa renesansne i barokne glazbe i čini razumljivim bitne veze između glazbe i pokreta.

C. POVIJESNO-TEORIJSKI OBVEZNI PREDMETI

Povijesno-teorijski predmeti međusobno su usko povezani s glavnim predmetom. Cilj je nastave stvoriti temelje za interpretaciju rane glazbe. Umjesto sustavnog usmjerenja predmeta, kao npr. harmonije, kontrapunkta i solfeggio (njem. Gehörbildung), nastava se odvija u vidu razumijevanja povijesnih preduvjeta, teorijskih i praktičkih izvora te nezapisanih konvencija.

Solfeggio (njem. Gehörbildung)

Pored općeg školovanja sluha školovanje je usmjereno na slušanje glazbe različitih vremena i stilova. Nastava se dijeli na glavni tečaj, u kojem se obrađuje gradivo, i na satove vježbanja. Pored vježbi sluha od početka se uključuju i vježbe improvizacije.

Posebni zahtjevi slušanja na području rane glazbe daju tom predmetu posebno značenje u obrazovanju SCB-a.

Koral i srednjovjekovno jednoglasje

U središtu je tečaja studij modalnog jednoglasja, počevši od gregorijanskog korala do jednoglasne popijevke pred kraj srednjeg vijeka. Razumijevanje tih melodija i tonaliteta tvore također jedan od bitnih preduvjeta za shvaćanje višeglasne glazbe srednjeg vijeka i renesanse.

Praktičnu nadopunu tvori koralni zbor. Taj tečaj želi zainteresiranim pjevačima otvoriti put prema svijetu gregorijanskog korala. Bogatstvo korala danas je samo nekolicini poznato, njegova se njega u katoličkoj liturgiji snažno smanjila. Pored stvarnih vježbi pjevanja nastupaju uvodi o obliku, tonalitetu i liturgijskoj funkciji pojedinih napjeva. No, cilj ostaje pjevanje. Iz tog razloga tečaj se obavlja u koru crkve Leonhardskirche, jer tek akustika nekog crkvenog prostora daje da se koral doista doživi.

Povijesni nauk o slogu (njem. Historische Satzlehre)

Taj predmet pruža pregled prakse skladanja od 15. do ranog 19. stoljeća, uz koji nadolaze praktične i analitičke vježbe. Nauk o slogu, s jedne je strane u svezi s diminucijama i drugim instrumentalnim praksama improviziranja, a s druge strane sa sviranjem generalbasa. Tečaj o slogu pripada u glavne predmete teorijskog obrazovanja na SCB-u.

Nauk o notaciji

Pomaže znanju o načinu zapisivanja u glazbenim izvorima od 15. do 18. stoljeća. On vodi prema muziciranju iz originalne notacije te uvidu u probleme transkripcije u modernu notaciju. Uvod u instrumentalne spise kao tabulature za lutnju i orgulje zbiva se na posebnim tečajevima. Nauk o notaciji posebnost je obrazovanja SCB-a i od posebnog je značaja za odnos prema ranoj glazbi.

Povijest glazbe / nauk o izvorima

U četverosemestarskom temeljnom tečaju daje se pregled o povijesti glazbenog djela i njegove funkcije i korištenja te o povijesnoj pozadini skladanja i muziciranja u svojem značenju za nastanak, tehniku i razvoj različitih glazbenih stilova.

Nauk o glazbalima (organologija)

Predmet obrađuje povijest glazbala od renesanse do oko 1800. godine. Na prvom su mjestu pri tome njihov način gradnje, funkcija i korištenje te sveze između skladateljskog stila i instrumentarija.

Ugodbe i ugađanje

U tom tečaju studenti stječu sposobnost, nekada samu po sebi razumljivu svakom glazbeniku, za ugađanje svog glazbala s tipkama. Tu uče najvažnije ugodbe i tehnike ugađanja. Pri tome jednako uzimaju u obzir teorijsko znanje i praktičnu primjenu.

Kolokvij diplomskog rada

U posljednje dvije godine obrazovanja nudi se kolokvij o pitanjima diplomskog rada, čija je posjeta obvezna barem u 5./6. semestru. Studenti sa specijalnom prednaobrazbom o glazbeno-povijesnim radovima i sastavljanju pisanih tekstova mogu biti od toga oslobođeni.

C. IZBORNI PREDMETI

Radne zajednice

Zajedno s obveznom posjetom predmeta povijest glazbe, nauka o slogu i notacije, u radnim se zajednicama mogu produbiti pitanja dotičnih predmeta i problemi rane glazbe danas te u slobodnoj diskusiji obraditi pitanja koja se pojavljuju tijekom studija. Ta se ponuda ravna prema zanimanju studenata.

Vokalni ansambl / koralni zbor / povijesni ples

Također nakon obvezne posjete tih tečaja i izvan njih moguće i dobro došlo je sudjelovanje.

D. DILPOMSKI RAD / DIPLOMSKI PROJEKT

O sposobnosti samostalnog rada na povijesno-teorijskom području studenti se iskazuju diplomskim radom. U suradnji s jednim članom učiteljstva ili istraživačkog odjeljenja student po mogućnosti što prije za vrijeme studija odabire neku temu koja potječe iz radnog područja Schole Cantorum Basiliensis. Za pristupni koncert mora se prezentirati prvi, što detaljniji nacrt rada. Diplomski projekt bavi se jednim specijalnim područjem repertoara, nekim dokumentom izvora, posebnim glazbalom ili sl. i sastoji se od teorijskog dijela koji obuhvaća analizu i interpretaciju predmeta i praktičnim dijelom koji se može sastojati iz neke fundirane komentirane demonstracije, edicije, zvučne dokumentacije, pedagoškim ili skladateljskim problemom ili sl., no koji u svakom slučaju mora na osmišljen način nadopunjavati diplomski koncert.

Za pripremu se nudi kolokvij čiji je dolazak u trećoj studijskoj godini (kod studija nadogradnje u drugoj studijskoj godini) obavezan. O priznavanju već postojećih diplomskih radova odlučuje uprava instituta.

PLOČA SATOVA: PODRUČJE RENESANSA / BAROK

GLAVNI PREDMET i predmeti koji se na nj odnose	TEMELJNI STUDIJ				GLAVNI STUDIJ			
	1. sem.	2. sem.	3. sem.	4. sem.	5. sem.	6. sem.	7. sem.	8. sem.
Glavi predmet glazbalo ili pjev.								
Pojedinačno ili razred	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5*
Ansambli inkl. porodica glazbala i orkestar ¹	3**	3**	3	3	2	2	2	2*
Povijesna metodika			0,5	0,5	0,5	0,5		
Nastavna praksa					1,5	1,5	1,5*	

OBVEZNI PREDMETI (praksa)

Pjevanje ²	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Vokalni ansambl	1,5	1,5	1,5	1,5				
Koralni zbor	1	1						
Glazbalo s tipkama ³	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Sviranje generalbasa			0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*
Improvizacija					1	1	1	1*
Povijesni ples	2+	2+						

OBVEZNI PREDMETI (teorija)

Solfeggio (Gehörbildung)	3	3	3	3	3	3	3	3*
Koral	1	1*						
Uvod u generalbas	1	1*						
Povijesni nauk o slogu - razred	1	1	1	1	1			
Povijesni nauk o slogu – praksa	1	1	1	1	1	1*		
Notacija	2	2	2	2*				
Povijest glazbe/nauk o izvorima	2	2	2	2*				
Nauk o glazbalima (organologija)					1	1*		
Ugodbe i ugađanja							1	1
Diplomski rad kolokvij					1	1		

IZBORNI PREDMETI

Vokalni ansambl					(1,5)	(1,5)	(1,5)	(1,5)
Koralni zbor			(1)	(1)				
Nauk o slogu radna zajednica							(1)	(1)
Notacija radna zajednica					(2)	(2)		
Povijest glazbe/nauk o izvorima								

¹ Kod pjevačica i pjevača: pjevački ansambl s pjevanjem u spoju s glazbalima

² Ne za studenta s glavnim predmetom pjevanjem

³ Ne za studente s glavnim predmetom glazbalo s tipkama

radna zajednica	(1,5)	(1,5)
Diplomski rad kolokvij		(1) (1)

Legenda: Svi brojevi odnose se na trajanje jedne nastavne jedinice od 50 minuta (1 = 50 min.)

* Završni ispit

() fakultativna nastava

** Nastava već prema stanju obrazbe

+ Semestar se može slobodno birati

III. DIPLOMA ZA RANU GLAZBU

Radno područje glavnih predmeta (uključujući pjevanje) ansambl i teorijskih predmeta obuhvaća vremensko razdoblje od početka baroka do otprilike 1840. godine.

Nakon što je posljednjih godine jačao repertoar klasike i romantike s gledišta historizirajuće izvoditeljske prakse i sve se više pojavljuju snimke glazbe kasnog 18. i ranog 19. stoljeća, Schola Cantorum Basiliensis pruža sa studijskim smjerom barok/klasika diplomu za ranu glazbu.

Diploma se posebno tiče obrazovanja iz pjevanja, iz glazbala oboe, klarinete i fortepiana; za neka druga glazbala (npr. poprečna flaute, violine, violončela) repertoar se, naravno, odgovarajuće pomiče.

A. Glavni predmeti

Pjevanje

Obrazovanje kao glavni predmet obuhvaća razdoblje ranog baroka do prve polovice 19. stoljeća. Tome pripadaju oratoriji Grauna i Gosseca preko Haydna do Mendelssohna, popijevke Berlinske škole, Bečke klasike do Schuberta i repertoara ranog romantizma, uključujući Loewea. Studij opernog repertoara može, već prema stupnju obrazovanja, sadržati djela Cimarose, Haydna, Mozarta, epohu belcanta (Bellini, Rossini, Donizetti) ili njemački Singspiel (Hiller, Nicolai, Lortzing). U grupnoj nastavi obrađuju se povijesni i tehnički vidovi pjevačkog obrazovanja i analiziraju se povijesne snimke koje posreduju pjevačke tradicije ranijih epoha.

Oboa

Studij oboe obuhvaća područje literature od početka 18. do oko sredine 19. stoljeća i uključuje različite tipove oboa, kao baroknu obou (i obou d'amore i obou da caccia, klasičnu obou s dvama poklopcima i klasičnu obou s više poklopaca te english horn. Težište je obrazovanja na oboi s djelima njemačkog, francuskog i talijanskog baroka (solosonate i komorna glazba, obligatne orkestarske uloge, solokoncerti). Repertoar klasične oboe seže od Mozarta i Haydna preko Beethovena do djela Schuberta, Mendelssohna i Schumanna. Važan je dio nastave izrada odgovarajućih pisaka.

Klarineta

Predmet klarineta obuhvaća instrumentarij od chalumeaua do klarinete s 2-3, 5 i 6-10 poklopaca (klapne). Na chalumeau se dorađivaju uloge iz kantata, oratorija i opera (npr. Caldara, Conti, Reutter, Fux, Gluck) te djela njemačkih skladatelja kao Graupnera, Telemanna i Fascha. Repertoar klarineta seže od Vivaldija, Händela i Moltera (glazbalo s 2 do 3 poklopca) preko Mannheimske, Pariške i Bečke škole (inkl. Mozart i Beethoven) na glazbalima s 5 poklopaca do djela Webera, Hummela, Rossinija i dr. (glazbala sa 6 do 10 poklopaca). U povijesnoj metodici obrađuju se škole Roeser (1764.), Vanderhagen (1785.), Lefevre (1802.), Backofen (1803.), Froelich (1810.) i Ivan Müller (1820.).

Fortepiano

Novije spoznaje pokazuju da su se hamerklaviri Bartolomea Cristoforija ili njegovog načina izrade koristili već u prvoj polovici 18. stoljeća. Prema tomu dade se izabrani repertoar tog vremena (npr. D. Scarlatti, J. S. Bach) svirati na ranim hamerklavirima. Daljnja su odredišta Bachovi sinovi, Bečka klasika do vremena Schuberta, konačno Schumann, Chopin i rani Liszt. U obrazovanju se koriste odgovarajući tipovi fortepiana, od ranog tipa po Cristoforiju ili Silbermanna preko petooktavnog koncertnog klavira (Stein) ili šestooktavnih modela kako ju je, npr. gradio Johann Baptist Streicher pa sve do velikog koncertnog Erard klavira (šest i pol oktava). Temelji artikulacije, tehnike prstiju i interpretacije crpe se iz izvora C. Ph. E. Bacha, Türka, Czernya i dr. te iz suvremenih kritika i izvještaja.

Važna uputa: Studij fortepiana na SCB-u moguć je samo kao studij nadogradnje ili dopunski studij. Preduvjet za to je diploma iz čembala, klavira ili orgulja.

Lutnja / barokna trzalačka glazbala

U tom se predmetu instrumentarij nadopunjuje »gitarom romantizma«, a repertoar se proširuje do sredine 19. stoljeća. Studij suvremenih nastavnih udžbenika i traktata te sviranje generalbasa nadopunjuju instrumentalnu nastavu. Iz jednog drugog stilskog područja također je potrebno jedno sporedno glazbalo.

B. Teorijski obvezni predmeti

Kronološki pomak radnih područja vrijedi analogno i kod teorijskih predmeta kao što je gore opisano za područje renesansa/barok. Kod obveznog predmeta »glazbalo s tipkama« čembalo se može zamijeniti fortepianom. Predmet gregorijanski koral otpada, za to je potreban obvezani tečaj iz povijesti glazbe »klasika« kao obvezni predmet.

Povijest glazbe / nauk o izvorima »klasika«

Dodatni tečaj od jednog semestra sa specijalnim usmjerenjem na 18. i rano 19. stoljeće bavi se izvorima o povijesnoj izvoditeljskoj praksi tog razdoblja, ali i konkretnim skladbama čija se povijest i struktura, temeljno poznavanje ranije povijesti glazbe, odnosno pohađanje prijašnjeg tečaja od dva semestra pretpostavlja. Cilj je sigurno ophođenje s ispravnim izvorima i svjesno opažanje stilističkih, stavsko-tehničkih i estetskih temelja klasične i glazbe pred-romantizma.

Za studente iz područja baroka/klasike taj je tečaj obavezan. No, njega mogu pohađati i sudionici drugih smjerova studija.

Notacija

Za područje barok/klasika, posebno u okviru studija nadogradnje, nudi se jednogodišnji tečaj u kojemu se obrađuje povijest i problemi glazbenih načina zapisivanja od 16. do kasnog 18. stoljeća. Pri tomu se pokazuje da notacija u koju smo prividno upućeni kod mnogih detalja radi s predajama i konvencijama koje danas više nisu uobičajene. Ispitivanje notne slike i točno poznavanje pravila zapisivanja vodi prema osjetljivim posljedicama kod interpretacije djela.

PLOČA SATOVA: PODRUČJE BAROK / KLASIKA

GLAVNI PREDMET i Predmeti koji se na nj odnose	TEMELJNI STUDIJ				GLAVNI STUDIJ			
	1. sem.	2. sem.	3. sem.	4. sem.	5. sem.	6. sem.	7. sem.	8. sem.
Glavni predmet glazbalo ili pjevanje pojedinačno ili u razredu	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5*
Ansambli uključ. porodicu glazbala i orkestar ¹	3**	3**	3	3	2	2	2	2*
Povijesna metodika			0,5	0,5	0,5	0,5		
Nastavna praksa					1,5	1,5	1,5*	

OBVEZNI PREDMETI

Pjevanje ²	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Vokalni ansambl	1,5	1,5	1,5	1,5				
Glazbalo s tipkama ³	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*		
Sviranje generalbasa			0,5	0,5	0,5	0,5	0,5	0,5*
Improvizacija					1	1	1	1*
Povijesni ples	2+	2+						

OBVEZNI PREDMETI (teorija)

Sofeggio (Gehörbildung)	3	3	3	3	3	3*		
Uvod u generalbas	1	1						
Povijesni slog - razred	1	1	1	1	1			
Povijesni slog – praksa	1	1	1	1	1	1*		
Notacija	2	2*	(2)	(2)				

¹ Kod pjevačica i pjevača: pjevački ansambl i pjevanje zajedno s glazbalima.

² Ne za studente s glavnim predmetom pjevanje.

³ Ne za studente s glavnim predmetom glazbalo s tipkama.

Povijest glazbe/nauk o izvorima	2	2	2	2*	1		
Nauk o glazbalima (organologija)					1	1*	
Ugodbe i ugađanje							1 1
Diplomski rad kolokvij					1	1	

IZBORNI PREDMETI

Vokalni ansambl					(1,5)	(1,5)	(1,5)	(1,5)
Slog radna zajednica							(1)	(1)
Notacija radna zajednica					(2)	(2)		
Povijest glazbe/ nauk o izvorima radna zajednica					(1,5)	(1,5)		
Povijesni ples			(2)+	(2)+				
Diplomski rad kolokvij							(1)	(1)

Legenda: Svi se brojevi odnose na trajanje jedne nastavne jedinice od 50 minuta (1 = 50 min.)

* Završni ispit () fakultativna nastava

** Nastava već prema stanju naobrazbe + Semestar se može slobodno birati

IV. TEORIJA RANE GLAZBE

Taj se studij nudi isključivo kao studij dopunskog obrazovanja (njem. Fortbildungsstudium). On traje najmanje četiri, a najviše šest semestra. Izdaje se certifikat.

Rad Schole Cantorum Basiliensis odvija se, kao što to već formulira tekst osnivanja iz godine 1933., pod vidom »živog izmjeničnog djelovanja između znanosti i prakse«. Odgovarajuće tom cilju teorija ima razmjerno veliko značenje za cjelokupno obrazovanje na SCB-u. Za to prisutni strukturalni i personalni izvori čine za izobrazbu na području teorije rane glazbe idealne preduvjete. Oni se nadopunjuju i proširuju uskom suradnjom s muzikološkim institutom sveučilišta Basel i odjeljenju teorije na glazbenoj akademiji.

U središtu je obrazovanja kao glavni predmet povijesni nauk o slogu, posebno poznavanje i primjena povijesne glazbene teorije, analiza u vidu povijesnih preduvjeta neke skladbe te sastavljanje stilskih kopija. Kanon predmeta može se relativno slobodno sastaviti. O individualnim kombinacijama predmeta odlučuje komisija prijavnog ispita na temelju stanja obrazovanja, dokazima o studiju i posebnim interesima ili željama kandidata. Glavno područje obrazovanja je radno područje od ranog 15. do sredine 18. stoljeća. Uz to dolazi dodatno područje, po izboru ili »srednji vijek« (od 11. do 14. stoljeća) ili »klasika/rana romantika« (od kasnog 18. do sredine 19. stoljeća).

Školuje se, odnosno produbljuje:

1. Pristup teoriji rane glazbe korištenjem relevantnih izvora.
2. Stručno znanje i umijeće kod navedenih stilskih područja.
3. Sposobnost stečeno znanje u nastavi dalje posredovati.
4. Znanja iz područja koja se odnose na predmet ili njima srodna.

Za stjecanje nastavne prakse studenti mogu provoditi hospicije (npr. kod nastave obveznog predmeta SCB-a) i volontirati (na području glavnog predmeta), u najboljem slučaju i kolokvije o određenim vrstama metodskog posredovanja.

Završetak studija

Za uspješni završetak studija moraju se ostvariti sljedeći rezultati i biti ocjenjeni najmanje s dovoljnim (kao ispitna ocjena):

1. Veći pisani rad (npr. neka analiza ili obrada neke istraživačke teme, eventualno i iz nekog pratećeg predmeta kao notacije, povijest teorije glazbe i sl.).
2. Manji radovi analitički radovi sastavljeni tijekom studija iz različitih područja (glavno područje i dopunsko područje).
3. U tijeku studija sastavljeno više stilskih kopija iz različitih epoha, barem dvije iz glavnog područja i jedna iz dopunskog područja.

4. Samostalna probna lekcija o zadanoj temi, osobito o nekom glazbenom djelu, pri čemu kandidat sam može odlučiti što će pokazati i kako će postupati.
5. Jednosatni kolokvij o pitanjima cijelog stručnog područja

PLOČA SATOVA: PODRUČJE TEORIJE RANE GLAZBE

	1. sem.	2. sem.	3. sem.	4.sem.
GLAVNO PODRUČJE (teorija)				
Solfeggio (Gehörbildung)	3	3	3	3
Koral	1	1	1	1
Povijesni nauk o slogu	1	1	1	1
Povijesni slog – praksa (pojed. nastava)	1	1	1	1
Notacija	2	2	2	2
Povijest teorije glazbe	1	1	1	1
Povijest glazbe/ nauk o izvorima	(2)	(2)	(2)	(2)

GLAVNO PODRUČJE (praksa)				
Vokalni ansambl	1,5	1,5	1,5	1,5
Generalbas (pojedinačna nastava)	0,5	0,5	0,5	0,5
Improvizacija	1	1	1	1
Povijesni ples	2	2		
Tečaj uvod u generalbas	(1)	(1)		
Koralni zbor	(1)	(1)		

DOPUNSKO PODRUČJE (teorija)				
Povijesni slog – razred	1	1	1	1
Povijesni slog – praksa (nastava u razredu)	0,5	0,5	0,5	0,5
Notacija	1	1		
Povijest glazbe / nauk o izvorima	(2)	(2)	(2)	(2)

Pojedinačna se nastava predaje samo tamo gdje je isključivo naznačeno. Svi su drugi tečajevi u razrednoj nastavi.

Ukoliko je studij podijeljen na 6 semestra onda se može započeti s dopunskim područjem tek u 3. semestru.

Legenda: Svi brojevi temelje se na trajanju jedne nastavne jedinice od 50 minuta (1 = 50 min.)
* Završni ispit () fakultativno područje

ODJEL ZA ISTRAŽIVANJE

Određivanje cilja

Schola Cantorum Basiliensis osnovana je 1933. godine kao »Nastavni i istraživački institut«. Polazna točka za potrebom istraživanja bila je posebna situacija povijesne glazbene prakse koja se željela nastaviti na prekinute sviračko-tehničke i pjevačko-tehničke tradicije, trebala tek nanovo otvoriti, tj. učiniti pristupačnim teorijske spise s obzirom na »povijesni nauk o slogu« i iznad toga morala unatrag sezati na izvorni materijal koji većim dijelom nije bio na raspolaganju u novim izdanjima. U međuvremenu u istraživački profil pripada i to da se iz mnogostrane muzikološke ponude filtriraju one teme koje za posebne zahtjeve glazbenika izgledaju relevantnima i njih transferiraju u nastavnu praksu. Iznad toga mora se opće usmjerenje nastavne prakse uvijek iznova kritički preispitati s ciljem kontroliranja, modificiranja ili novog razvijanja slika vodilja.

Sveukupno istraživačko odjeljenje na SCB-u dobiva time ulogu jednog »braintrusta« s osjetljivim djelovanjem na nastavu u glazbenoj praksi. Istraživanje na SCB-u znači prije svega da muzikološki obrazovano osoblje prati praksu i pri tome osigurava najmanju mjeru kritičke refleksije i kontrole nad sadržajima učenja i interpretativnih

polazišta. Teži se za obrazovanjem umjetnika sa sviješću o razlici između povijesnog predmeta i umjetničke realizacije u sadašnjosti. Studentu se također trebaju posredovati temelji muzikološkog rada.

Osoblje i struktura

Sada istraživački odjel ima tri suradnika. U infrastrukturu pripadaju specijalna knjižnica instituta, zbirka mikrofilmova i dr.

Područja rada

Konkretna područja rada istraživačkog odjeljenja na SCB-u mogu se ovako naznačiti:

1. Znanstvene aktivnosti istraživačkih suradnika

- Publikacija »Baselškog godišnjaka za povijesnu glazbenu praksu« (Baseler Jahrbuch für Historische Musikpraxis).
- Bibliografija spisa o povijesnoj glazbenoj praksi (objavljena u Baselškom godišnjaku).
- Provođenje godišnjih simpozija o temama povezanih s praksom.
- Glazbene edicije (niz »Prattica musicale«).
- Nabava izvornog materijala sekundarne literature (zbirka mikrofilmova, knjižnica) te briga o zbirci tonskih nosača zvukova.
- Organizacijsko i uredničko praćenje projekata tonskih nosača zvuka u nizu »Schola Cantorum Basiliensis – Documenta«.
- Briga oko posebnih projekata (operni studio, eksperimenti koji se odnose na glazbala itd.).
- Publikacije i aktivnosti istraživačkih suradnika izvan SCB-u (knjige, članci, predavanja, radovi na katalogizaciji itd.).

2. Nastava

- Suradnici istraživačkog odjela predaju predmete povijest glazbe, nauk o izvorima, organologija (nauk o glazbalima), radne zajednice i vode brigu o pisanim diplomskim radovima.
- U nizu priređivanja »SCB Forum« pozivaju se vanjski stručnjaci na predavanja i workshopove na SCB-u.

3. Istraživački nalozi

SCB daje, osobito docentima instituta, naloge za istraživanje o temama povezanim s praksom. Rezultati takvih radova mogu opet ulaziti u publikacije i aktivnosti istraživačkog odjela kao, npr. članci u Baselškom godišnjaku, u ediciju glazbenih izvora, u odvojene bibliografije, glazbeno-teorijska odnosno glazbeno-povijesna istraživanja, u metodičko-didaktičke radove ili u posebne izvoditeljsko-praktične eksperimente.

OPĆE ODREDBE

Vremenska organizacija studija

Studijska godina traje od sredine listopada do početka lipnja.

Prijam na Scholu Cantorum Basiliensis može biti samo početkom studijske godine (sredinom listopada), izlazak sa završetkom semestra. Izlazak za vrijeme semestra moguć je samo u posebnim, nepredviđenim slučajevima.

Studente uprava instituta dodjeljuje pojedinim docentima i razredima. Želje za dodjelu određenim docentima također su moguće. Prva dva semestra vrijede kao probna godina; kada ona prođe učiteljska konferencija odlučuje o definitivnom primanju studenta.

Predavanja traju 50 minuta. Otkaz nekog sata mora se najmanje pola dana prije u tajništvu najaviti. Neopravdane propuste i zakašnjenja mogu imati za posljedicu isključenje iz glazbene akademije. Docenti ne moraju zbog nedolaska nekog studenta ponavljati neodržane satove.

Indeks / Ispiti

Studenti s ciljem diplome ili certifikata obvezni su voditi indeks. Kod obvezatnih tečaja može nedostatak indeksa voditi do isključenja od diplomskih ispita. Za pridržavanje rokova i termina kod prijave na ispite studenti su sami odgovorni.

Za diplomatske ispite mjerodavan je ispitni propis SCB-a.

Glazbeni nastupi

Da bi se studentima pružala mogućnost za javne nastupe, redovito se održavaju večernje priredbe. Svaki student koji studira prema diplomi treba barem jednom u semestru nastupiti solistički ili u ansamblu na večernjoj priredbi.

Studenti koji nastupaju izvan glazbene akademije sudjeluju na nekom natječaju ili žele imati privatno nastavu na nekom drugom institutu, moraju to dogovoriti sa upravom instituta.

Naučna pomagala

Nabava naučnih pomagala potrebnih za nastavu (muzikalije, knjige itd.) stvar je studenta. U ograničenom opsegu mogu se određena glazbala iznajmiti uz pristojbu za posuđivanje.

Knjižnica je na raspolaganju za sve studente u okviru propisa knjižnice.

Besplatne pomoćne službe

Studenti su obavezni besplatno se staviti na raspolaganje za popratne zadaće, probe i priredbe glazbene akademije te za nadzor u SCB-knjižnici.

Jamstvo

Za izgubljena glazbala, note ili obuće koja se ostavlja bez nadzora u prostorijama glazbene akademije ne preuzima se jamstvo.

Kućnog se reda moraju pridržavati svi studenti.

PRISTOJBE (školarina)

Za **prijamni ispit** traži se pristojba (školarina) koja se mora platiti kod prijave. Prijava za nastavu obvezuje nakon položenog prijamnog ispita plaćanje školarine. Ona se uvijek plaća nakon primitka računa.

Eksmatrikulacija (ispis) mora se pisano prosljediti tajništvu najkasnije do kraja studijske godine. Kod zakašnjelog ispisa mora se platiti školarina za daljnji semestar.

Tko nije platio školarinu do kraja semestra, isključen je iz nastave za sljedeći semestar. Kod ispisa za vrijeme semestra nema se pravo na vratiti ili smanjiti školarina.

Studenti plaćaju paušalnu pristojbu (školarinu) (vidi listu studijske pristojbe). Uzimanje satova iznad obveznog gradiva mora se posebno platiti.

Studenti dopunskog studija (ranije »extern«) plaćaju svaki predmet pojedinačno prema listi studijske pristojbe – školarine.

Glazbena akademija u pravilu **ne daje stipendije**. Osnovanom molbom studentima za diplomu može se sniziti pristojba studija. Službeni **formular za sniženje** treba se, ispunjen uvijek na početku studijske godine, predati tajništvu. Sniženja se mogu odobriti samo studentima koji na nekoj drugoj strani (npr. odgojna direkcija kantona, doprinosi od zaklada, odnosno inozemnih izvora stipendija) ne dobivaju nikakvu potporu; sniženja se odnose samo na studijsku pristojbu (školarinu), a ne na pristojbe za posuđivanje i upravne pristojbe.

Propis o pristojbama i »Opće odredbe« priznaju se potpisom na prijavnom formularu.

DODATAK

Iz osnivačkog programa Schole Cantorum Basiliensis iz godine 1933.

»U Baselu postoji namjera osnovati jedan Istraživački i nastavni institut za ranu glazbu pod imenom Schola Cantorum Basiliensis. Njegova je zadaća istraživanje i praktično ispitivanje svih pitanja u svezi s ponovnim oživljavanjem rane glazbe s ciljem stvoriti živo izmjenično djelovanje između znanosti i prakse. Schola Cantorum Basiliensis svoje će spoznaje objavljivati priredbama i novim izdanjima te člancima u vlastitom časopisu. Nastava iz sviranja na starim glazbalima i vježbe iz reprodukcije starijih djela u duhu njihovog razdoblja pružat će studentu kao i profesionalnom glazbeniku mogućnost da se dalje obrazuje i da može dobiti u svim dotičnim pitanjima savjet.

Brojni, većinom nezadovoljavajući, pokusi pridonijeli su ponovnom uskrснуću rane glazbe u približno izvornom obliku. No, pored toga, ima sjajnih, premda i rijetkih primjera uspješnih podviga. Za navesti je, prije svega,

životni rad Wande Landowske koja je, zahvaljujući svojem virtuoznom umijeću, stilističkoj sposobnosti uživanja i žilavom entuzijazmu, dovela do savršenstva »tonski siromašno« glazbalo s tipkama vremena Joh. Seb. Bacha u bučnom glazbenom pogonu naših dana. Ona je svojom izvrsnom umjetničkom osobnošću pokazala da majstori prijašnjeg vremena, što se tiče smisla za zvuk, nisu bili ništa slabiji od nas i da glazba čembala onda može govoriti svoj jezik punom rječitosti kada zazvuči na glazbalu za koji je i napisana.

To što je Wanda Landowska savršeno postigla na području svog glazbala, mora se postići i na drugim glazbalima, kod komorne glazbe i sastava orkestra i kod solo-pjevanja, kod ansambla i zbornog pjevanja. To je velika, opsežna zadaća buduće škole.

Nužna potreba jednog takvog instituta jasno se pokazuje, tá iziskuje prevladavajućom ulogom koju starija glazba igra u našim koncertnim programima. Ime J. S. Bach samo je dovoljno da bi podsjetilo na značenje zadaće za naš glazbeni život, jer se kod izvedaba njegovih djela, kao i Händelovih, Schützovih, Palestrininih i drugih starih majstora, javljaju brojna pitanja o sastavu, tempu, dinamičkim, fraziranju, ornamentiranju, improvizacijskoj praksi, postupanju s glazbalima (tehnika gudala, ambažura puhača itd.), postupanju s tekstem, prilagođavanju prostoru, shvaćanju itd. Pred takvim je pitanjima glazbenik danas većinom zbunjen. Sve više i više počinje i glazba renesanse i srednjeg vijeka privlačiti pažnju stručnog svijeta i laika i vršiti svoj utjecaj na skladatelje naših dana. Zato vrijedi početi krčiti put između kritičnog znanstvenog istraživanja i njege glazbe. U uskoj suradnji između predstavnika znanosti i praktičnih glazbenika sva pitanja koja dolaze u obzir kod ponovnih izvedaba starijih djela trebaju se preispitati i isprobati. Kao rezultat trebaju nastati besprijekorne izvedbe na izvornim glazbalima i praktična izdanja vrijednih djela koja do sada nisu bila pristupačna glazbeniku.

Razgraničenje nove škole prema nastavnim područjima sveučilišta s jedne strane i glazbene škole s druge strane već je izrečeno kod određivanju cilja. Sveučilište je mjesto neovisnog istraživanja čiji rezultat iskorištava škola. Hoda u dva smjera ne treba se bojati, jer je škola na tlu prakse i teži samo rezultatima koji su važni za današnju koncertnu reprodukciju ranije glazbe. Nasuprot konzervatoriju škola također ne pravi konkurenciju, jer glavni cilj instituta, tehničko i glazbeno obrazovanje pitomaca, daje da su stilistička pitanja na području ranije glazbe u toj mjeri u pozadini ukoliko ih sadrži program nove škole, a sviranje na starim glazbalima ne uči se tamo sporadično. Nova se škola, štoviše, treba shvatiti kao nadopuna konzervatorija i kao pokusno mjesto istraživačkog rada sveučilišta.

Od institucija sa sličnim ciljem u Parizu, Berlinu, Freiburgu u Breisgauu i drugdje Schola Cantorum Basiliensis razlikuje se time što istraživanje i zadanosti izvedaba rane glazbe i nastavnički rad na tom području smatra svojom središnjom i jedinom zadaćom, dok su ta pitanja za navedene zavode dio ili sporedni ciljevi pored glavne svrhe kao, npr. školovanje crkvenih i školskih glazbenika.

Schola Cantorum Basiliensis mogla bi naići na prigovor da je korisna samo specijalistima. Taj se prigovor mora odbaciti jer novi institut želi ispuniti svoju univerzalnu zadaću od kulturološkog značenja. Škola ne želi samo potpomagati i podupirati današnju negu rane glazbe, nego iznad dnevne potrebe dugoročno vršiti pionirski rad. Koncentracijom snaga želi iznad nedostatnosti razbacanih pokusa prodrijeti do rezultata općeg značenja. Time se okreće protiv dilantizma s kojim se mnogostruko obrađuju dotični problemi. Ona se angažira, nasuprot modnim pojavama oko blokflauta i čembala, koji više štete stvari kojoj navodno služe, nego što koriste. Ona (SCB) suzbija falsifikate za koje se, nažalost, iskorištava trenutno posebno povoljna konjunktura. Nasuprot takvim izrodima ona želi sažimanjem prikladnih specijalnih snaga na svom cijelom istraživačkom i nastavničkom području vršiti smišljen i planski posao. Ona, dakle, nikako ne želi pospješivati ranu glazbu i sviranje na izvornim glazbalima zbog njih samih. Ne radi se o propagiranju muzejskih komada, nego o ponovnom izvođenju i korištenju takvih djela i glazbala koji izgledaju prikladna i vrijedna. U obzir dolazi samo ono što je u živom odnosu prema suvremenom osjetu što je značajno za razvoj glazbe. Schola Cantorum Basiliensis postavlja si time zadaću koja će ići u korist ne samo lokalnom bazelškom glazbenom životu, nego i švicarskom i onom cijelog glazbenog svijeta.

Schola Cantorum Basiliensis pridonijet će ponovnom proširenju dobrog imena Basel kao mjesta kulture. Basel kao sjedište Međunarodnog muzikološkog društva posebno je prikladno postati sjedište te škole. Basel, sa svojom bogatom glazbenom poviješću i povlašten položajem grada na granici između dviju glavnih zemalja kulture, imao je od srednjeg vijeka ulogu mjesta razmjene i glazbenih dobara. Posebni poticaji na polju glazbe proistjecali su od njegovog sveučilišta i akademskih krugova. Basel je mjesto gdje su već i ranije velika djela prošlosti našla posebno mjesto njege i razumijevanja i tako je i ovdje prisutno kulturno tlo na kojem jedna institucija sa zadaćama Schole Cantorum Basiliensis može pustiti korijene i napredovati.«

S njemačkog preveo: fra Antun Mrzlečki, Osijek, 2006.